

• เซนเท็นโด •

เล่ม

8

ふしぎ駄菓子屋

銭天堂

ร้านสิกกลับ กับขนมวิเศษ

ตอน
แผนร้ายของโยโดมิ

Hiroshima Reiko เขียน jyajya ภาพ วิจารณ์ จงสถิตย์วัฒนา แปล

• เซนเห็นโด • ร้านสิกลับ กับขนมพิเศษ

ตอน
แผนร้ายของโยโดมิ

Hiroshima Reiko เขียน jyajya ภาพ วิราณี จงศติยวัฒนา แปล

ふしぎ駄菓子屋 銭天堂 8

เซนเท็นโด ร้านลึกลับกับขนมวิเศษ เล่ม 8

ตอน แผนร้ายของโยโดมิ

Hiroshima Reiko เขียน

jyajya ภาพ

วิจารณ์ จงสถิตย์วัฒนา แปล

กองปรกานต์ ปัทมสิริวัฒน์ บรรณาธิการต้นฉบับ

พิมพ์ครั้งที่ 1 ตุลาคม 2566

ราคา 165 บาท

Original Title: Fushigi Dagashiya Zenitendô volume 8

Text copyright © 2017 by Reiko Hiroshima

Illustrations copyright © 2017 by jyajya

First published in Japan in 2017 by KAISEI-SHA Publishing Co., Ltd., Tokyo

Thai translation rights arranged with KAISEI-SHA Publishing Co., Ltd.
through Japan Foreign-Rights Centre

© ลิขสิทธิ์ภาษาไทย 2566: บริษัท นานมีบุ๊คส์ จำกัด

สงวนลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับเพิ่มเติม) พ.ศ. 2558

ข้อมูลทางบรรณานุกรมของหอสมุดแห่งชาติ

อิโระชิมะ, เรโกะ.

เซนเท็นโด ร้านลึกลับกับขนมวิเศษ เล่ม 8 ตอน แผนร้ายของโยโดมิ.-- กรุงเทพฯ : นานมีบุ๊คส์, 2566.
176 หน้า.

1. นวนิยายญี่ปุ่น. I. วิจารณ์ จงสถิตย์วัฒนา, ผู้แปล. II. จาจา, ผู้วาดภาพประกอบ. III. ชื่อเรื่อง.
995.63

ISBN 978-616-04-6165-3

ประธานบริษัท สุวดี จงสถิตย์วัฒนา • ประธานเจ้าหน้าที่บริหาร คิม จงสถิตย์วัฒนา • ผู้จัดการสำนักพิมพ์ สุภาภรณ์ ภูไตรรัตน์ •
บรรณาธิการบริหาร ปิยะนัฐ ลักษณพงศ์ • บรรณาธิการเล่ม สุธิดา พรหมไวย • พิสูจน์อักษร รณชัย ทุมรัตน์ • กัณหา สุวรรณรัตน์ •
ออกแบบปก สุกาวดี เพชรสุนทร • กราฟิก สุนัดตา เมศยานันท์ • ประสานงานการผลิต จรัสศรี พรหมเทพ

เฟสบุ๊คและพิมพ์ที่ ส.พิชิตการพิมพ์ โทร. 0-2910-2900-2

จัดพิมพ์และจัดจำหน่ายโดย

 NANMEEBOOKS

บริษัท นานมีบุ๊คส์ จำกัด

เลขที่ 11 ซอยสุขุมวิท 31 (สวัสดี) ถนนสุขุมวิท แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

โทร 0-2670-9800, 0-2662-3000 โทรสาร 0-2662-0919

e-mail: editorial@nanmeebooks.com • www.nanmeebooks.com

• www.facebook.com/nanmeebooksfan

กระดาษที่ใช้พิมพ์หนังสือเล่มนี้ช่วยในการถนอมสายตา เนื่องจากสะท้อนแสงเพียงเล็กน้อย
และใช้หมึกธรรมชาติจากน้ำมันถั่วเหลือง จึงปลอดภัยต่อมนุษย์และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
หากหนังสือเล่มนี้ผลิตไม่ได้มาตรฐาน สำนักพิมพ์ยินดีรับผิดชอบเปลี่ยนเล่มใหม่ให้ โดยไม่มีเงื่อนไขใดๆ ทั้งสิ้น
โปรดส่งไปเปลี่ยนตามที่อยู่บริษัท หรือติดต่อ Nanmeebooks Call Center โทร. 0-2662-3000 กด 1

• คำนำสำนักพิมพ์ •

การแข่งขันระหว่างขนมแห่งโชคชะตาของร้านเซนิเท็นโดและขนมแห่งความอาฆาตมาดร้ายของร้านทะตะริเมะโดที่ผ่านมาจบลงด้วยผลเสมอกัน เบนิกะเองก็คิดว่าการแข่งขันควรจบลงเสียที ทว่าอีกฝ่ายกลับไม่คิดเช่นนั้น แกรมความเคียดแค้นยังปะทุรุนแรงขึ้นกว่าเก่าเสียอีก

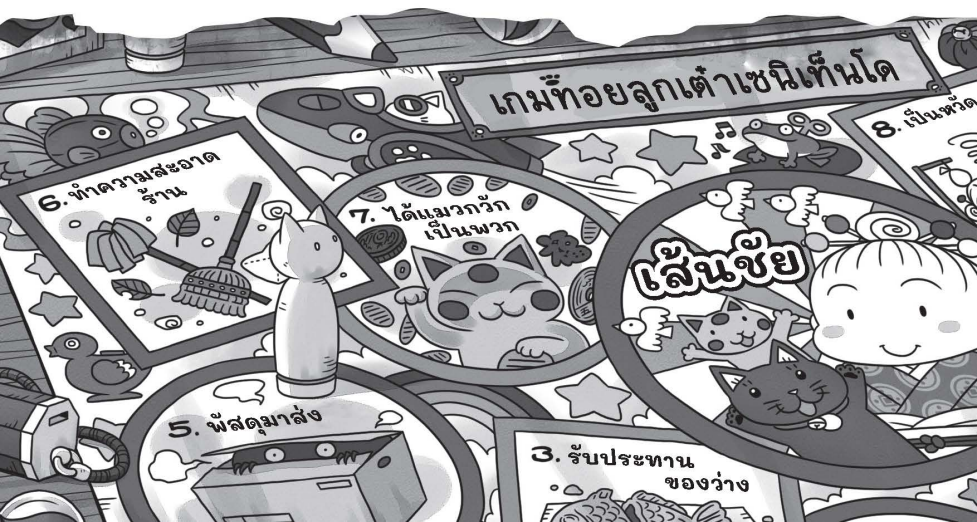
ทันทีที่ได้รับการปลดปล่อยจากกรงนก โยโดมิกี้เดินทางไปยังร้านเซนิเท็นโดเพื่อประกาศศึกครั้งใหม่โดยไม่สนว่าเบนิกะจะคิดเห็นอย่างไร แม้เบนิกะปฏิเสธการแข่งขันอย่างเด็ดขาด เธอก็ยังคงต้องรับมือกับแผนการที่ไม่อาจคาดเดาผลลัพธ์ได้ของโยโดมิกี้ ซึ่งอาจทำให้โชคชะตาของลูกค้าร้านเซนิเท็นโดพลิกจากหน้ามือเป็นหลังมือได้เลยทีเดียว

การเผชิญหน้ากันของเบนิกะและโยโดมิกี้ในครั้งนี้จะลงเอยอย่างไร ขอเชิญติดตามใน “เซนิเท็นโด ร้านลึกลับกับขนมวิเศษ เล่ม 8 ตอน แผนร้ายของโยโดมิกี้”

นานมีบุ๊คส์

. สารบัญ .

บทนำ	9
มันหีบอยากได้	13
หน้ากากคุณแม่	31
พายไม่ร้อง	57
ณ โรงผลิตขนมยามคำคีน	83

เมลอนปังพื้นหน้า	89
เด็กสาวสองภาษา	119
แอปเปิ้ลลักขโมย	139
บทส่งท้าย	161
5 สูดยอดขนมจากร้านหะตะริเมะโด แนะนำโดยโคโค	170

Copyright © 2012

• เซนเห็นโค •
ร้านลึกลับ
กับขนมวิเศษ
ตอน
แผนร้ายของโยโดมิ

Copyright © 2004

บทนำ

ณ ร้านเซมิเท็นโด ร้านขายขนมที่มีพลึงมหัศจรรย์
วันนี้เบนิโกะผู้เป็นเจ้าของร้านยังคงเตรียมตัวเปิดร้าน
อย่างขยันขันแข็ง เธอปัดฝุ่นบนชั้นวาง ใช้ผ้าสีขาวเช็ดตามมุม
ต่าง ๆ จนสะอาด และนำขนมออกใหม่มาจัดเรียงที่มุมสินค้าใหม่
ขณะกำลังยุ่งกับการทำงานอยู่นั้น จู่ ๆ ประตูร้านก็เปิดออก
อย่างแรง

เด็กหญิงในชุดกิโมโนก้าวเข้ามาพร้อมกับสายลมเย็น
ยะเยือก เธออายุประมาณเจ็ดขวบ หน้าตาสะสวย ใบหน้า
ขาวเกลี้ยงร่ากับตุ๊กตา ริมฝีปากสีแดง เส้นผมสีน้ำเงินเข้ม
ซึ่งตัดเป็นทรงบ๊อบนั้นเงางามเป็นประกาย ชุดกิโมโนสีดำ
ลายดอกฮิกันบานะสีแดงสดเข้ากับเธอเป็นอย่างยิ่ง

ทว่ารอบตัวกลับมีรัศมีบางอย่างชวนให้รู้สึกขำขันผวา
แผ่ออกมา ด้วยเหตุนี้เธอก็จึงดูราวกับร่างจำแลงแห่งความมืดมิด
เด็กหญิงจึงตรงไปยังเบนิโกะ ก่อนยกมุมปากขึ้นส่ายยิ้ม
"ไม่ได้เจอกันนานเลยนะ เบนิโกะ"

น้ำเสียงนั้นน่าสยดสยอง ทั้งที่แทบแห้งเหมือนคนแก่
แต่กลับฟังดูอ่อนหวานจนน่าขนลุก

เบนิโกะชะงักไปชั่วครู่ก่อนส่งยิ้มกลับไปทันที

"อ้าวแหม คุณโยโดมิไม่ใช่หรือนั้น ออกจากกรงนกมา
ตั้งแต่เมื่อไหร่เจ้าคะ"

"เมื่อคืนนี้เองแหละ พอออกมาปุ๊บ ฉันก็อยากมาบอกให้
เธอรู้เป็นคนแรกเลยแะมาทักทายเสียหน่อย แล้วก็ถือโอกาส
มาแจ้งข่าวเรื่องร้านใหม่ด้วยเลยล่ะ"

"ร้านใหม่นั้นหรือ"

"ใช่แล้ว"

รอยยิ้มเลือนหายไปจากใบหน้าของโยโดมิ เธอจ้องเบนิโกะ
เขม็งด้วยดวงตาเปล่งประกายแรงกล้าราวมีเปลวไฟลุกโชน
อยู่ภายใน พลังเย้ยขื่นซ่าๆ

"เป็นเพราะเธอ ร้านทะเลตรีเมะโตของฉันถึงได้ถูกสั่งปิด
แต่คนอย่างฉันไม่ยอมแพ้ด้วยเรื่องแค่นี้หรอก ฉันจะแข่งกับเธอ
อีกครั้งด้วยร้านใหม่"

"ขอปฏิเสธเจ้าคะ"

เบนิโกะตอบกลับอย่างไรเสียแบบที่ไม่เคยทำมาก่อน

"ดิฉันแข่งขันกับคุณโยโดมิมาหลายครั้งแล้ว น่าจะถึงเวลายุติศึกครั้งนี้เสียที เราสองคนต่างคนต่างอยู่เถิด หากไม่พอใจร้านดิฉันก็กรุณายามาชกเถียงกันเลยเจ้าคะ"

"น่าเสียดายที่ฉันคงทำแบบนั้นไม่ได้ ยังไงเธอก็ต้องแข่งกับฉันจนกว่าจะได้ผลลัพธ์ที่ฉันยอมรับได้..."

"แต่ไม่ต้องกังวลไปหรอกนะ"

จู่ๆโยโดมิก็เอ่ยต่อด้วยน้ำเสียงอ่อนหวาน

"คราวนี้ฉันจะไม่ทำอะไรให้ตำรวจเมืองราตรีนี้วันจันทร์ยื่นมือเข้ามายุ่งได้อีก เพราะฉันเองก็ไม่อยากถูกจับขังในกรงนกแล้วเหมือนกัน ถ้าอย่างนั้นฉันไปละนะ พอตีกำลังยุ่งกับการเตรียมตัวเปิดร้านอยู่นะ ไว้เจอกันใหม่เร็ว ๆ นี้"

พอพูดสิ่งที่อยากพูดสมใจแล้ว โยโดมิก็เดินลอดผ่านประตูกลับออกไป

เบนิโกะถอนหายใจเฮือกใหญ่

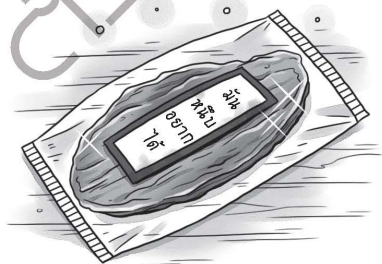
"จริงๆเลย ช่างขยันกวณใจคนอื่นเสียจริง นึกว่าถูกขังในกรงนกแล้วจะช่วยทำให้เจี้ยนลงสักหน่อยเสียอีก ว่ากันตามตรง การต้องคอยรับมือกับคนแบบนี้ช่างน่ารำคาญยิ่งนัก... ถึงอย่างนั้นอีกฝ่ายก็เป็นถึงคุณโยโดมิ ไม่รู้จะจัดกลยุทธ์ได้ออกมาใช้อีกบ้างระมัดระวังเอาไว้ก่อนจะดีที่สุด คงต้องเรียกนักเวทมาเสริมกำลังความแข็งแกร่งของเวทมนตร์เพื่อป้องกันร้านเสียหน่อยแล้ว"

เบนิกะพิมพ์พาลงเดินไปยังโทรศัพท์สีดำเครื่องใหญ่
ที่อยู่ด้านในร้าน

แต่หญิงเจ้าของร้านหาไม่รู้วาระหว่างกำลังพูดคุยอยู่นั้น
มีวัตถุสีดำขนาดเล็กสองชิ้นก็วิ่งออกมาจากชายแขนเสื้อ
ของโยโดมิไปหลบอยู่ในเงาของข้าวของในร้านด้วยความเร็ว
ปานสายลม...

ตัวอย่าง

มันหนึบอยากได้

ถ้าพูดสิ่งที่คิดออกไปได้ก็ดีสิ

ริโกะกำลังลุ่มใจเรื่องที่ตัวเองไม่กล้าพูดสิ่งที่คิดออกไปเสียที โดยเฉพาะการบอกให้รู้ว่าตัวเอง "อยากได้" อะไรนั้นเป็นสิ่งที่เธอไม่ถนัดเอาเสียเลย เพราะเธอแต่กลัวว่าจะดูไม่ดี แถมยังรู้สึกอาย

ดังนั้นถึงในใจนึกอยากได้อะไร เธอก็ทำได้แต่นั่งเงียบเมื่อถูกถามว่า "ริโกะอยากได้อะไรล่ะ" เธอมักตอบว่า "อะไรก็ได้" เสมอ แล้วก็มารู้สึกเสียดายในภายหลังเสมอว่า "โธ่ พลาดโอกาสไปซะแล้ว"

วันนี้ก็เช่นกัน ระหว่างเด็กหญิงแหวะไปเล่นที่บ้านเพื่อน คุณแม่ของเพื่อนก็ยกเค้กสามชนิดมาให้เลือก

"ริโกะอยากกินชิ้นไหนจะ"

คุณแม่ของเพื่อนเอ่ยถาม ริโกะตอบไปเหมือนทุกทีว่า

"ขึ้นไหนก็ได้ค่ะ" ทั้งที่ใจจริงแล้วอยากกินเค้กช็อกโกแลตที่ระดับ
สตรีวอร์เบอร์รี่สีแดงสดด้านบน

สุดท้ายเด็กหญิงก็ได้กินซูครีมแทน ถึงอ้อยก็จริง แต่เธอ
กลับเอาแต่คิดถึงเค้กช็อกโกแลตจนไม่ค่อยเพลิดเพลินกับซูครีม
สักเท่าไร

"เฮ้อ...ทำไมเราถึงเป็นคนแบบนี้กันนะ"

ริโกะถอนหายใจขณะเดินกลับบ้าน

ทั้งที่เธออยู่ชั้นประถมปีที่ห้าแล้ว แต่กลับยังไม่กล้าบอก
คนอื่นด้วยซ้ำว่าตัวเองอยากกินเค้กแบบไหน ในขณะที่ทัดสียะ
น้องชายซึ่งอายุห้าขวบมักพูดจาเอาแต่ใจเป็นประจำว่า "อยากได้
อันนั้น อยากได้อันนี้" แน่นนอนว่าเด็กหญิงไม่ได้คิดว่าการทำ
แบบนี้เป็นเรื่องดี แต่ก็อดรู้สึกไม่ได้ว่าถ้าตัวเธอแบ่งความ
หน้าไม้อายของทัดสียะมาได้บ้างสักนิดก็คงดี

"นี่ฉันต้องเป็นแบบนี้ไปตลอดหรือเปล่านะ จะคอยแต่
พลาดโอกาสอย่างนี้ไปทั้งชีวิตเลยหรอ"

ทันทีที่คิดเช่นนั้น เธอก็รู้สึกสมเพชตัวเองขึ้นมา

ในตอนนั้นเองริโกะก็รู้สึกเหมือนมีใครบางคนเรียก

เมื่อหันไปมองรอบตัว เธอก็เห็นตรอกแห่งหนึ่ง เป็น
ตรอกแคบมืดสลัวเหมือนตรอกทั่วไป ทอดตัวยาวลึกเข้าไปข้างใน

ทันทีที่เห็น ริโกะก็รู้สึกว่ามีพลังบางอย่างดึงตัวเธอให้
เดินเข้าไป

มาทางนี้สิ มาทางนี้

ใครบางคนกำลังร้องเรียกเธอจากอีกฟาก

เด็กหญิงเดินตามเสียงนั้นเข้าไปในตรอกอย่างไร้สติ
แล้วก็มาหยุดอยู่ตรงหน้าร้านขายขนมแห่งหนึ่ง

ร้านขายขนมแห่งนั้นมีป้ายเก่า ๆ ขนาดใหญ่เขียนว่า
"เซนิเท็นโด" แขว่นอยู่ หน้าร้านเรียงรายไปด้วยขนมและของเล่น
ที่เธอไม่เคยเห็นจนแน่นขนัด

ทั้ง "มันฝรั่งจุ่ม" "แอปเปิลโซคลาก" "หน้ากากคุณแม่"
"ลูกข่างละเอียดลออ" "ตกปลาไทยากิ" "โมจิเนื้อหอม" "พาย-
ไม่ร้อง" "เหมียวผู้พิทักษ์" "หมากฝรั่งยางลบ"

ด้านหน้าร้านมีตู้แช่เย็นเล็ก ๆ ตั้งอยู่ บนตู้มีสติ๊กเกอร์ติด
อยู่เต็ม ทั้งข้อความที่เขียนว่า "มีความรักแบบคุณ ๆ กับไอศกรีม-
ไอรัก!" และ "ไอศกรีมหลอน"

ริโกะหัวใจเต้นแรงเมื่อพบร้านขายขนมแสนมหัศจรรย์
แห่งนี้

อยากได้อะไรสักอย่าง อยากซื้อขนมกลับไปสักชิ้นจัง

ขณะคิดเช่นนั้น เงาขนาดใหญ่ก็โผล่มาจากด้านในร้าน

เจ้าของเงานั้นเป็นหญิงร่างใหญ่หุ้มหามา สวมชุดกิโมโน
สีแดงอมม่วงเข้มลายเหรียญโบราณ เส้นผมเป็นสีขาวโพลน
ราวกับหิมะ แต่ผิวพรรณกลับดูอ่อนเยาว์เปล่งปลั่งมีน้ำมีนวล
ไม่มีริ้วรอยเหี่ยวย่นแม้แต่น้อย เธอปักปิ่นปักผมห้อยลูกแก้ว

หลากหลายสีล้วนประดับไว้หลายอัน พร้อมทั้งทาปากสีแดงสด ดูเป็นคนรู้จักแต่งตัว และยังมีสง่าราศีน่าเกรงขาม

เธอกำศีรษะเล็กน้อยให้ริโกะที่กำลังตกใจ

"ยินดีต้อนรับเจ้าค่ะ คุณลูกค้าผู้โชคดี ดิฉันเบนิกะเป็นเจ้าของร้านเซนเทนโดแห่งนี้ คุณลูกค้าพบสิ่งที่ต้องการหรือยัง เจ้าคะ หากยังเลือกไม่ได้ เบนิกะผู้นี้จะช่วยแนะนำให้เอง"

วิธีการพูดของเจ้าของร้านฟังดูแปลก แต่น้ำเสียงนั้นช่างอ่อนหวานยิ่งนัก ริโกะรู้สึกราวกับเสียงนั้นทะลุเข้าไปถึงภายในจิตใจ

"ข...ของที่ต้องการเธอคะ"

"ใช่แล้วเจ้าค่ะ ไม่ว่าสิ่งใด กรุณาบอกความปรารถนาของคุณลูกค้ามาได้เลย"

ริโกะกำลังจะตอบไปเหมือนทุกทีว่า "ไม่มีอะไรเป็นพิเศษค่ะ อะไรก็ได้" แต่คำพูดที่ออกจากปากกลับต่างไปโดยสิ้นเชิง

"หนูอยากกล่าวพูดว่าตัวเองต้องการอะไรค่ะ ไม่อยากต้องมารู้สึกเสียดายทีหลังอีกแล้ว"

หลังจากเอ่ยออกไปเช่นนั้น ริโกะก็ถึงกับเบิกตาโตด้วยความงุนงง

คำพูดเมื่อคืนนี้ เราเป็นคนพูดออกไปจริงหรือ

เจ้าของร้านพยักหน้าด้วยท่าทีน่าเชื่อถือให้เด็กหญิงที่กำลังตกใจกับคำพูดตัวเอง

"อืม ถ้าเช่นนั้นร้านเรามีของที่เหมาะกับคุณลูกค้าอยู่
เจ้าคะ กรุณารอสักครู่"

เจ้าของร้านเดินไปยังชั้นวางของทางซ้ายมือ จากนั้นจึง
หยิบอะไรบางอย่างจากบนชั้นก่อนเดินกลับมาหาริโกะ

"อย่างเช่นสินค้าชิ้นนี้ เป็นอย่างไรเจ้าคะ"

สิ่งที่อยู่ในมือเจ้าของร้านคือมันตากแห้ง เป็นมันเทศ
แผ่นบางที่นำไปตากแดดจนแห้งแบบที่มีกวางขายอยู่ตาม
ร้านขายผักหรือซูเปอร์มาร์เกต

แต่มันตากแห้งที่เจ้าของร้านแนะนำนั้นมีสีเข้มกว่าที่เห็น
ทั่วไป ดูเป็นสีทองอร่ามมากกว่าสีเหลืองจนรู้สึกราวกับ
เปล่งประกายได้ มันเทศตากแห้งชิ้นนั้นอยู่ในห่อพลาสติกใส
บนห่อมีตัวหนังสือสีม่วงเขียนไว้ว่า "มันหนึบอร่อยได้"

"นี่คือ 'มันหนึบอร่อยได้' เจ้าคะ หากรับประทานสิ่งนี้
เข้าไป ความปรารถนาของคุณลูกค้าจะเป็นจริงอย่างแน่นอน
นอกจากนี้ยังมีสินค้าแนะนำอีกชิ้นหนึ่ง นั่นคือ 'มะนาวขอ-
หน้อย' แต่คนไข้เกรงใจอย่างคุณลูกค้าน่าจะเหมาะกับมันหนึบ-
อร่อยได้มากกว่า ว่าอย่างไรเจ้าคะ ขนมนี้อร่อยหวานอร่อย
เป็นสินค้าแนะนำของเราเลย"

ริโกะพยักหน้าหงึกๆ รับคำพูดของเจ้าของร้าน ที่จริง
ตั้งแต่แวบแรกที่เห็นขนมชิ้นนี้ เธอก็รู้สึกอยากได้จนอดใจไม่ไหว
เรียกว่าอยากได้จนตาลุกวาวเลยทีเดียว

